

ՈՐՈՇՈՒՄ

ք.Երևան

16.11.2025թ.

Բողոքարկման հանձնաժողովը հետևյալ կազմով՝

Նախագահությամբ՝

Արսեն Գեղամյանի

Մասնակցությամբ անդամներ՝

Հռիփսիմե Խաչատրյանի

Սուսաննա Գոգոյանի

Բողոքարկման հանձնաժողովը (այսուհետ՝ Հանձնաժողով) քննության առնելով դատավորների թեկնածուների ցուցակի քրեական մասնագիտացման բաժնի համալրման նպատակով անցկացված որակավորման գրավոր քննության արդյունքների դեմ բերված բողոքը

ՊԱՐԶԵՑ

Բողոքարկվել է տարբերակ 4-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 5-րդ հարցը:

5-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ կատարող է համարվում այն անձը, ով անմիջականորեն կատարել է հանցանքը կամ դրա կատարմանը մասնակցել է այլ անձի (համակատարողի) հետ համատեղ, ինչպես նաև հանցանքը կատարել է այնպիսի անձի օգտագործելու միջոցով, որն օրենքի ուժով ենթակա չէ քրեական պատասխանատվության կամ ենթակա չէ քրեական պատասխանատվության տվյալ հանցագործության համար որպես կատարող կամ հանցանքը կատարել է անզգուշությամբ:

Հաշվի առնելով վերոգրյալը և այն, որ Տ-ն հատուկ սուբյեկտ է և հանցանքը կատարել է միջնորդավորված ձևով, հետևաբար նրա արարքը պետք է որակվեր ՀՀ քրեական օրենսգրքի 157-րդ հոդվածով: Այսպիսով, բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 4-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 6-րդ հարցը:

6-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 47-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ կատարողի կողմից իրենից անկախ հանգամանքներով հանցագործությունն ավարտին չհասցնելու դեպքում մյուս հանցակիցները պատասխանատվություն են կրում հանցագործության նախապատրաստության կամ հանցափորձի համար:

Հաշվի առնելով վերոգրյալը բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 4-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 7-րդ հարցը:

7-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Խնդրի փաստական հանգամանքներից չի երևում, որ Լ-ի կողմից գենքը հետ վերցնելուց հետո, նա տեղեկացված է եղել Ս-ի կողմից սպանություն կատարելու դիտավորության շարունակելիության վերաբերյալ: Հետևաբար Լ-ն ենթակա չէ քրեական պատասխանատվության, ուստի ճիշտ պատասխան պետք է դիտարկել նաև «դ» տարբերակը, և բողոքաբերին պետք է շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 4-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 10-րդ հարցը:

10-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 46-րդ հոդվածի 7-րդ մասի համաձայն՝ օժանդակող է համարվում նաև այն անձը, ով նախապես համաձայնություն է տվել մասնակցելու հանցագործությանը որպես համակատարող, սակայն մյուս համակատարողի կողմից հանցանքը կատարելու ընթացքում, անմիջականորեն չմասնակցելով հանցանքի կատարմանը, իր ներկայությամբ ամրապնդել է կատարողի՝ հանցանք կատարելու վճռականությունը:

Հաշվի առնելով խնդրի փաստական հանգամանքներ և վերոհիշյալ նորմի ձևակերպումը հանձնաժողովը գտնում է, որ Մ-ի արարքը պետք է որակվի ՀՀ քրեական օրենսգրքի 157-րդ հոդվածով, իսկ Տ-ի արարքը՝ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 158-րդ հոդվածով, հետևաբար ճիշտ պատասխան պետք է դիտարկել «ա» տարբերակը և բողոքաբերի շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 4-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 15-րդ հարցը:

15-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 244-րդ հոդվածի համաձայն՝ որդեգրման գաղտնիքը որդեգրողի կամքին հակառակ կամ նրա կամքն անտեսելով հրապարակելն այն անձի կողմից, որը որդեգրման փաստը պարտավոր էր պահպանել որպես ծառայողական կամ մասնագիտական գաղտնիք, կամ այդ գաղտնիքն այլ անձի կողմից շահադիտական կամ այլ ստոր դրդումներով հրապարակելը:

Խնդրից երևում է, որ Գ-ի մոտ առկա է ստոր դրդում, ինչն էլ պայմանավորել է որդեգրման գաղտնիքի հրապարակումը: Հետևաբար բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 4-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 25-րդ հարցը:

25-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական օրենսգրքի 180-րդ հոդվածը պատասխանատվություն է նախատեսում մեկ ուրիշին սեռավարակով հանցավոր ինքնավստահությամբ վարակելու համար:

Խնդրի փաստական հանագամքներից երևում է, որ Ռ-ն չի հանդիսացել բժիշկ, չի ունեցել համապատասխան բժշկական գիտելիքներ և մասնագիտական հմտություններ, զբաղվել է ինքնաբուժությամբ, և առանց բավարար հիմնավոր հիմքեր ունենալու կարծել է, որ ապաքինվել է, սեռավարակ չունի, այսինքն դրսևորել է հանցավոր ինքնավստահություն՝ մեկ ուրիշին վարակելով:

Վերոգրյալը բավարար է գնահատելու համար, որ նրա արարքում առկա է ՀՀ քրեական օրենսգրքի 180-րդ հոդվածով նախատեսված հանցակազմը:

Հաշվի առնելով խնդրի փաստական հագամանքները և վերոհիշյալ նորմի ձևակերպումը հանձնաժողովը գտնում է, որ Ռ-ի արարքը պետք է որակվի ՀՀ քրեական օրենսգրքի 180-րդ հոդվածով, հետևաբար ճիշտ պատասխան պետք է դիտարկել «ա» տարբերակը և բողոքաբերին շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 4-ի նյութական իրավունք թեստային առաջադրանքի 30-րդ հարցը:

30-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Խնդրի բովանդակությունից երևում է, որ նրանում առկա է տեխնիկական վրիպակ, պատասխաններում Գ-ի փոխարեն նշվել է Վ, հետևաբար դա կարող էր շփոթեցնել բողոքաբերին ճիշտ պատասխանի ընտրության հարցում: Ուստի բողոքաբերին պետք է շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 4-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 10-րդ հարցը:

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 271-րդ հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն՝ վերդիկտի և դատավճռի հրապարակման դատական նիստին վարույթին ներգրավված անձանց ներկայությունը պարտադիր չէ, բացառությամբ անազատության մեջ պահվող մեղադրյալի:

Այսինքն վերդիկտի հրապարակման դատական նիստին մեղադրյալի օրինական ներկայացուցչի բացակայությունը դատական նիստը հետաձգելու հիմք չէ, ուստի բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն, իսկ գնահատականը պետք է թողնվի անփոփոխ:

Բողոքարկվել է տարբերակ 4-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 11-րդ հարցը:

11-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր են հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 330-րդ հոդվածի համաձայն՝ կողմի միջնորդությամբ և դատարանի որոշմամբ մինչդատական վարույթում կամ դատարանում սույն օրենսգրքով սահմանված պահանջների պահպանմամբ տրված ցուցմունքի, ինչպես նաև դրան կցված հավելվածների (նկարների, գծագրերի, սխեմաների, լուսանկարների, ձայնագրությունների, տեսագրությունների,

տեսաձայնագրությունների, նկարահանումների, տեսաֆիլմերի) հրապարակումը թույլատրվում է, եթե՝

1) մինչդատական վարույթում անձի ցուցմունքը, սույն օրենսգրքի պահանջներին համապատասխան, դեպոնացվել է.

2) առկա է էական հակասություն անձի՝ դատարանում և նախկինում տված ցուցմունքների միջև.

3) օգտվելով իր սահմանադրական իրավունքից՝ մեղադրյալը դատարանում ցուցմունք տալու ցանկություն չի հայտնել.

4) վկան կամ տուժողը դատարանի առջև ոչ իրավաչափորեն հրաժարվել է ցուցմունք տալուց.

5) անձը մահացել է կամ կորցրել է հաղորդակցվելու ունակությունը, և մինչդատական վարույթում ծանր հիվանդության հիմքով տվյալ անձի ցուցմունքի դեպոնացման անհրաժեշտությունը ողջամտորեն բացակայել է.

6) սույն օրենսգրքի 329-րդ հոդվածի 3-րդ մասով նախատեսված դեպքում:

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 329-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ անչափահաս տուժողը կամ վկան հոգեբանի առաջարկությամբ չի հարցաքննվում, եթե դա անհրաժեշտ է նրա իրավաչափ շահերի պաշտպանության համար, և պաշտպանության կողմը մինչդատական վարույթում հնարավորություն է ունեցել հարցեր տալու անչափահասին:

Թեստի բ, գ և դ տարբերակներում կա անորոշություն, քանի որ լիարժեք չի ներկայացվել դատավարական օրենքով նախատեսված պայմանները, հետևաբար այդ անորոշությունը պետք է մեկնաբանել ի օգուտ բողոքաբերի, և նրա պատասխանը համարել ճիշտ և շնորհել մեկ միավոր:

Բողոքարկվել է տարբերակ 2-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 14-րդ հարցը:

14-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 125-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ եթե մեղադրյալը թաքնվել է վարույթն իրականացնող մարմնից, պարբերաբար չի ներկայացվել վարույթն իրականացնող մարմնի հրավերով կամ էապես խոչընդոտել է վարույթին, ապա հսկող դատախազը կայացնում է գրավը պետության եկամուտ դարձնելու մասին որոշում:

Վերոգրյալից երևում է, որ օրենքով հստակ սահմանված են գրավը պետության եկամուտ դարձնելու հիմքերը, որտեղ բացակայում է նոր հանցանք կատարելու հիմքը: Հետևաբար բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

Բողոքարկվել է տարբերակ 2-ի դատավարական իրավունք թեստային առաջադրանքի 29-րդ հարցը:

29-րդ հարցի վերաբերյալ բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Այն դեպքում, երբ հանցանք կատարած լինելու հիմնավոր կասկածն ակնհայտ անմիջականորեն ծագած չի եղել, ի տարբերություն հարցի մյուս պատասխաններում նկարագրված հանգամանքների, ի հայտ է գալիս անձին ձերբակալումից անհապաղ ազատ արձակելու անվերապահ հիմք, ինչով պայմանավորված է նաև ՀՀ քրեական

դատավարության օրենսգրքի 114-րդ հոդվածի 1-ին և 3-րդ մասի և 288-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 5-րդ կետի կարգավորումները:

Հետևաբար բողոքաբերի փաստարկները հիմնավոր չեն և գնահատականը ենթակա չէ փոփոխման:

1-ին իրավական խնդիր, 2-րդ հարց

Բողոքաբերի փաստարկներն անհիմն են, քանի որ հարցադրումը վերաբերել է ոչ թե ապացույցը բովանդակային առումով թույլատրելի կամ անթույլատրելի ճանաչելուն, այլ այդ հարցը նախնական դատալսումների փուլում լուծելուն, քանի որ տվյալ դեպքում հիշյալ հարցի լուծումը ենթակա էր հետաձգման և լուծման հիմնական դատալսումների փուլում՝ այդ ապացույցը բովանդակային առումով հետազոտելուց հետո:

Հետևաբար գնահատականը փոփոխման ենթակա չէ:

2-րդ իրավական խնդիր, 1-ին հարց

Բողոքաբերի կողմից երկու անձանց արարքների վերաբերյալ տրված որակումները և դրանց հիմնավորումները սխալ են, հետևաբար գնահատականը փոփոխման ենթակա չէ:

2-րդ իրավական խնդիր

2-րդ հարց

Բողոքաբերը չի արդարադարձել տուժողի մասով բանկային գաղտնիք կազմող տեղեկատվություն ստանալու մասին քննիչի միջնորդության և այն բավարարելու մասով դատարանի որոշման իրավաչափությանը: Հետևաբար գնահատակը ենթակա չէ փոփոխման:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Բարձրագույն դատական խորհրդի 30.06.2025 թվականի թիվ ԲԴԽ-46-Ո-91 որոշման 4-րդ հավելվածի 4-րդ բաժնի 9-րդ կետով՝ Հանձնաժողովը

ՈՐՈՇԵՑ

Թիվ 644664 ծածկագրով աշխատանքի քննության արդյունքների դեմ բերված բողոքը բավարարել մասնակիորեն, նյութական իրավունքի՝ 7-րդ, 10-րդ, 25-րդ, 30-րդ և դատավարական իրավունքի՝ 11-րդ հարցի համար շնորհել մեկական միավոր, այսինքն՝ 5 միավոր, արդյունքում թեստային առաջադրանքների ընդահուր հանրագումարը կազմում է 47 միավոր:

ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀ՝

ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ԱՆԴԱՄՆԵՐ՝